

» Νώνακρῖς, ἐν τῇ ἢ πηγῇ αὐτῇ [τῆς Στυγὸς] τυγχάνει, πόλις ἐστὶ
 » τῆς Ἀρκαδίας πρὸς Φενεῶν. Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Νωνάκρια τετρα-
 συλλάβως, καὶ ἔστιν ἡ νῦν καλουμένη Ναύκρια, ἢ πρὸς ταῖς πηγαῖς
 τοῦ Κράθιδος ποταμοῦ κειμένη, ἣ δῆλον καὶ ἐκ τοῦ Πausανίου (ἡ,
 18) λέγοντος, ὅτι τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ τὸ παρὰ τὴν Νώνακριν ἀδ-
 » ξελθὸν διὰ τῆς πέτρας εἰς τὸν Κράθιν ποταμὸν κάττισι. »—Στ. 11-
 17, Ἐπὶ μὲν Αἴγιον... τρισχιλίους.] Ὅλον τοῦτο τὸ χωρίον προσέθηκα
 ἐξ ἀντιγράφων, ἀναπληρώσας ἐξ εἰκασίας καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς κενὰ δια-
 σήματα· περὶ ὧν ἐπιθετὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ
 μεταφράσει (tom. III, pag. 284, not. 1).—Στ. 25, Καὶ τῶν
 περὶ τὴν Ἀκτὴν.] ΗΔ (τουτέστι, τῶν περὶ τὴν Ἀκτὴν πόλεων), ΑΤ,
 Καὶ περὶ τὴν Ἀκτὴν. Ἐν δὲ τοῖς ἀντιγράφοις διάστημα κενὸν
 εὑρήσεται μεταξὺ τοῦ συνδέσμου καὶ τῆς προθέσεως. Ἀκτὴν δὲ ἰδίως
 ὠνόμαζον τῆς Πελοποννήσου τὴν πρὸς ἑω χώραν, ἐν ἣ ἦν Μεθώνη,
 Επίδαυρος καὶ Τροιζήν. Ἴδε τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις καὶ περὶ τούτων,
 καὶ περὶ τῶν ἐξῆς ὀνομάτων.

BIBLIION ENNATON.

ΣΕΛΙΔ. 149, στ. 6, Τὸν Κρομμυῶνα.] Ἀρσενικῶς ἐνθάδε, ἦν
 ἀνωτέρω (σελ. 135) δηλυκῶς ἐξήνεγκε, πλὴν εἰ μὴ γραφικῶς ἡμάρ-
 τηται.

ΣΕΛΙΔ. 150, στ. 2, Καὶ συμπάσης τῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συμ-
 πάσης τε τῆς.—Στ. 3, Νομίζει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Νομίζειν^ο
 φέρεται γὰρ πρὸς τὸν Εὐδοξον. Τί δ' ἐνόμιζε περὶ τῆς ἀπὸ Σουνίου
 κίονος, χαλεπὸν εἰδέναι, τῶν ἀντιγράφων ἐνταῦθα, ὡσπερ καὶ ἐν
 ἄλλοις οὐκ ὀλίγοις τοῦδε τοῦ βιβλίου χωρίοις, δεινῶς κεκολοβωμένων.
 Τὸ δὲ Σούνιον ὀνομάζεται νῦν ὑπὸ τῶν ναυτιλλομένων capo Co-
 lonne, ὃ ἐστίν, Ἄκρα σηλῶν, ἀπὸ τῶν ἔτι συμμενόντων ἐρημι-
 μένων κίωνων τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς ἐπονομασθείσης Σουριάδος.—
 Στ. 4, Εἰ μὴ προσῆν τῇ.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὸ ἄρθρον, καίπερ οὐδὲν
 πλέον συντεῖνον εἰς ἀπάρτισιν τοῦ χωρίου.—Στ. 5, Καὶ τὴν ἀκτὴν.]
 Περὶ ἧς ἐπιθετὰ μικρὸν ἀνωτέρω ἐν τῇδε τῇ σελίδι σημειωθέντα.
 —Στ. 6, Τοικύτην.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Τοσαύτην.—
 Στ. 14, Ἐπὶ μικρόν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐπίμικτον.—Στ. 16, Πειραιεύς.]
 Porto-leone, ὃ ἐστὶ Λεμὴν λέοντος, νῦν καλούμενος.—Στ. 19,
 Παγὰς.] ΗΔ (δωρισί, ὡσπερ ἀνωτέρω, Στράβ. σελ. 68 καὶ 135),

ΑΤ, Πηγάς.—Στ. 21, Πρὸς... ἄρκτον.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου τὸ μεταξὺ τῆς προθέσεως καὶ τοῦ ὀνόματος κενόν.

ΣΕΛΙΑ. 151, στ. 5, Τῆς τρίτης Χερρόνησου.] Περὶ ἧς ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 68) εἶρηκε.—Στ. 12, Ἀφ' ἧσπερ ἀπελίπομεν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐφ' ἧς παρεπέμπομεν. ΔΓ, Ἐφ' οἷς παραπέμπομεν. Πισοῦται δέ μου τὴν διόρθωσιν ἕτερα χωρία παραπλήσια, ὧν ἐστὶ καὶ τὸ ἐξῆς (σελ. 471), α Ἐπάνιμεν δὲ ἐπὶ τὴν παραλίαν, ὅθεν περ ἀπελίπομεν· πρὸς δὲ καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστῆς, ἐρμηνεύσας, *da quella che abbiamo lasciata*. Λέγει δὲ τὴν κατὰ Κρομμυῶνα παραλίαν, ἐν ἣ ἐτελεύτα ἀνωτέρω (σελ. 135), καὶ ἀφ' ἧς νῦν ἐπαναλαμβάνει τὴν περιουσίαν.—Στ. 21, Ἀργέστην, Σκείρωνα κ. τ. λ.] Γνωρίζεται νῦν ἐν Ἀθήναις τῷ Ἰταλικῷ ὀνόματι, Γραικοτραμοντάνα, (*Grecotramontana*), ὁ σκαιοὺς οὗτος Ἀργέστης ἢ Σκείρων, ὀλίθριες πολλάκις φυτοῖς ἄλλοις τε καὶ ταῖς ἐλαίαις (Chandler, *Voyag. dans l'Asie min. et dans la Grèce*. tom. III, pag. 36.).—Στ. 23, Νισαία.] Ἡς ὁ χώρος νῦν Δώδεκα Ἐκκλησίαι καλεῖται (Chandler, *ibid.* pag. 190).

ΣΕΛΙΑ. 152, στ. 5, Νομίζων.] Ἰσ.γρ. Ὀνομάζων, καθάπερ εἶκασεν ὁ Κασωδών.—Στ. 7, Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 546.—Στ. 11, Ἐνθα δέ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, γ', 685.—Στ. 21, Οἱ τε δὴ τὴν Ἀτθίδα συγγράψαντες.] Οἷοι ἦσαν Φιλόχορος, Ἄνδρων (οὗς μετ' ὀλίγα ὀνομάσει), Κλειδήμος, Δήμων, Φανόδημος καὶ ἕτεροι, ὧν ἕκαστος ἀρχαιολογίαν Ἀττικὴν συνέταξεν, ἐπιγράψας Ἀτθίδα τῶν δ' Ἀτθιδῶν τούτων οὐδεμίαν ὁ χρόνος εἰς ἡμᾶς ἀφικέσθαι συνεχώρησεν.—Στ. 24, Καὶ τετάρτου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τοῦ τετάρτου.—Στ. 26, Μέχρι τοῦ Πυθίου.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον. Τὸ δὲ Πύθειον ἐν τοῖς ἀγνώστοις ἐστὶ.

ΣΕΛΙΑ. 153, στ. 1, Ἄνδρων.] Ἰσ.γρ. Ἀνδροτίων, ὡσπερ εἶκαζεν ὁ Κασωδών.—Στ. 5, Ἐμοὶ μὲν ἀπελθεῖν... τῷ δὲ Λύκῳ.] Ἐχώρισα ταῦτα τοῦ πεζοῦ μέρους τοῦ χωρίου (συγκεχυμένα παρὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν), εἰς δύο σίχους τάξας, ὧν ὁ δεύτερος κολοβὸς ἐστίν. Ὁ δὲ Κασωδών ἀνεπλήρου καὶ τοῦτον, ἐτέρως τάττων τοὺς σίχους·

Πατὴρ δ' ἀπελθεῖν ὄρισ' εἰς ἀκτὴν ἐμοὶ,
Προσβεία νειμας τῆσδε γῆς· τῷ δ' αὖ Λύκῳ.

—Στ. 7, Νέμει.] ΗΔ, ΑΤ, Νέμω.—Στ. 8, Ὀμωρον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀνόμαλον, ὅπερ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἀπεδέειχτο ἐξ ἐξ ΕΔ, ΑΤ,

Ὀμαλον. ΔΓ, Ὀμάνδον : Ὀμωδον : Ὀμωδλον : Ὀμορον. Ἀντί τῆς τελευταίας ταύτης ἔγραψα διὰ τὸ μέτρον, Ὀμωρον.—Ἐξαιροῦ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐξάίρει.—Στ. 20, Παροξυνόντων.] ΗΔ, ΑΤ, Παροξυνάντων.

ΣΕΛΙΑ. 154, στ. 2, Μέχοι καὶ νῦν.] Ἐκ ΔΓ, προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 9, Ὀνεικ ὄρη.] Τὰ νῦν καλούμενα, Μακροπλάγι (handler, *Voyag. dans l'Asie min. et en Grèce. tom. III, pag. 196*), ὁ μεθερμνεύσας ἂν Γαλιζι, long coteau, Πλάγιον καλούντων ἡμῶν, καὶ Πλαγιάδα, τὰ γεώλοφα πλευρὰ τῶν ὄρων, παρ' ὃ καὶ τῶν Γάλλων ἡ plage, ἡ θηλυσα τῆς παραλίας ἐκεῖνα τὰ χωρία, ἐν οἷς ἐστὶν ὀρμίσσασθαι πρὸς ὀλίγον.—Στ. 11, Κρίσσαν.] Κρέουσαν (περὶ ἧς ἐν τοῖς ἐξῆς, σελ. 172), διορθοῦν ἠελοῦτετο ὁ μακκαρίτης Δουδεΐλης.—Στ. 14, Σκλαμῖς.] Ἡ νῦν καλουμένη Κουλούρι, ἀπὸ τοῦ σχήματος δηλονότι τῆς Κολλύρας, ἢ ἐστὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ Κολούριον, ἢ Κουλούριον, τὸ σημαῖνον τὰ τριχοειδῆ πιμμάτια, τὰ παρὰ τοῖς ἰταλοῖς λεγόμενα Ciambelle.—Στ. 18, Αἶγινα.] Ὡσπερ καὶ νῦν ὀνομάζεται. Τὸ δὲ μαρτύριον ἐκ μὴ σωζομένου δράματος Αἰσχύλου.—Στ. 23, Ἔτι Σκίρα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐπισκίρωσις. ΔΓ, Ἐπισκίρω : Ἐπὶ σκίρω. Καὶ ἔστιν ὁ τύπος οὐδέτερος πληθυντικός, Τὰ Σκίρα ἢ δὲ Σκίρα (θηλυκως), γῆ ἐστὶ λευκὴ ὡσπερ γύψος, φησὶν ὁ Φώτιος (λέξ. Σκίρον).—Στ. 24, Ἀφ' οὗ δὲ... καὶ Κυχρείδης.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀφ' οὗ δὲ καὶ Κυχρείδης. Καὶ τὸ μὲν, Ἀφ' οὗ δὲ, ἀναμφιλεκτόν μοι δοκεῖ, διὰ τὸ προηγησάμενον, Ἀφ' οὗ μὲν ἔτιξα δὲ τρίς μετὰ τὸν σύνδεσμον, διὰ τὸν ἐπόμενον ἕτερον σύνδεσμον, ἔμφασιν τοῦ λείπειν τι παρεχόμενον. Εἰ δὲ βούλει τοῖτον διαγράφειν, διάγραφε καὶ τὰς στιγμάς, καὶ ἀναγίνωσκε πεπληρωμένως, Ἀφ' οὗ δὲ, Κυχρείδης.

ΣΕΛΙΑ. 155, στ. 3, Ἐπάρξαντας.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑπάρξαντας.—Στ. 14, Αἶκας.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 557.—Στ. 22, Ἐνθ' ἔσαν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, γ', 681.—Στ. 23, Ἐπιπολήσει.] Οὕτως ὀνομάζει τὴν Δ ραψωδίαν τῆς Ἰλιάδος, ἐξ ἧς εἰσὶν (στ. 317) οἱ ἐχόμενοι σίχοι, Εὐρ' υἱόν, κ. τ. λ.

ΣΕΛΙΑ. 156, στ. 2, Ἠλθε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, δ', 273.—Στ. 4, Ἰδομενεύς.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, γ', 230.—Στ. 10, Τρίποδες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τρίποδοι.—Στ. 20, Τῆς τε Μεγαρικῆς.] Ἐκ ΔΓ, προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 21, Κίρατα.] Οὕτω καλεῖνται καὶ μέχρι δεῦρο. Ἴδε τὸν νεώτατον τῆς Πελοποννήσου πίνακα.—Στ. 22, Ἐλευσίς.] Ἐκ

ΔΓ (συναδούσας τῇ κατωτέρω, σελ. 160, γραφῇ καὶ τῇ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου κρίσει), ΑΤ, Ἐλευσίη. Καλεῖται δὲ νῦν Δευσείνα. — Στ. 23, Ἰκτινος.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, καὶ τῆς Κασωδῶνος (ἐν Ἀμσελοδάμῳ) ἐκδόσεως, ΑΤ, Ἰκτινος.

ΣΕΛΙΔ. 157, στ. 5, Φαρμακοῦσαι δύο νησία.] Ἀπὸ τῆς φαρμακοῦ Κίρκης οὕτω κληθέντα· νῦν δὲ καλοῦνται τὸ μὲν, Μεγάλη Κυρά, ἑξῆς δὲ, Μικρά Κυρά, (Chandler, *Voyag. dans l'Asie mine. et en Grèce, tom. III, pag. 157*), ἐξ ἀρχαίας ἴσως παραδόσεως, διὰ μὲν τῆς μεγάλης Κυρᾶς τὴν Κίρκην αἰνιξαμένων εὐφήμως, διὰ δὲ τῆς μικρᾶς, τὴν Μήδειαν ἴσως, φαρμακὸν οὔσαν καὶ ταύτην, προσέτι δὲ καὶ τῆς Κίρκης ἀνεψίαν μυθευομένην ὑπὸ τινῶν εἶναι. Κατὰ παραπλήσιόν τινα εὐφημισμὸν καὶ τοῖς δεισιδαίμονουσι τῶν ἡμετέρων αἱ Νηρηίδες οὐ μόνον Νεραίδες, ἀλλὰ καὶ Καλαὶ Ἀρχόντισσαι καλοῦνται.—Στ. 7, Κορυθαλός.] Τῆς νῦν ὀνομαζομένης Δάφνης, ὄρους διχορύφου, μέρος ἐστὶν ὁ Κορυθαλός, ὡς ἐσημειώσατο ὁ Ἄγγλος ἐκδότης ἐκ τοῦ Οὐελήρου.—Στ. 9, Ψυτταλία.] Δειψοκαταλία νῦν καλεῖται βαρβαρωτάτως, εἴ γε ὀρθῶς ἤκουσαν τῶν ἐγχωρίων οἱ ξένοι περιοδευταί.—Λήμνη.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Διμένα.—Στ. 11, Καὶ ἄλλο νησίον.] Ἴσως φησὶν ὁ Κασωδῶν τὸ ὑπὸ τοῦ Πausανίου καλούμενον, Πατρόκλου νῆσον.—Στ. 14, Χερρόνησιάζων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Χερρόνησιζων.—Στ. 21, Ταῖς τετρακοσίαις ναυσίν.] Ἐκ ΔΓ προσετέθη τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΔ. 158, στ. 17, Ἐκεῖ σημεῖον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐχει τι σημεῖον. ΔΓ, Ἐχει σημεῖον.—Στ. 20, Ἀλλ' οὗτος μὲν ἐνὸς μόνου ἑοἴκου τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει μέμνηται.] ΔΓ (ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου οὐκ ἀπίθανος), Οὗτος μὲν οὖν ἐμνήσθη τῶν ἐν Ἀκροπόλει σημείων. Ἴσως γραπτέον, Οὗτος μὲν οὖν μόνων ἐμνήσθη τῶν ἐν Ἀκροπόλει σημείων.

ΣΕΛΙΔ. 159, στ. 1, Τὴν τῆς Ἑλένης... καὶ τὴν ὑπὸ τῶν Διοσκούρων.] Ἐκ ΔΓ προσετέθη τὰ κεφαλαίους γράμμασι σημειούμενα.—Στ. 3, Μαραθῶν.] Μαραθῶνας νῦν καλούμενος τόπος αἰώνιος, ὅθεν καὶ ὁ οὐδὲν ἥττον ἀξίος μνήμης ὄρκος, « Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας! » ὃν χρὴ τοὺς ὀρεγομένους τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας καὶ θόξης νέους Ἕλληνας, ἔναυλον σώζειν ταῖς ἀκοαῖς, ἐπιλέγοντας καὶ χωρὶς ἑκάστων, καὶ ὁμοῦ σύμπαντας, Οὐκ ἀποσησόμεθα ἢ καλῶς ποιοῦντες ἠρξάμεθα παιδείας, οὐ μὰ τοὺς ἐν ἔργοις καὶ λόγοις ἐλλάμψαντας προγόνους ἡμῶν! — Στ. 4, Ῥαμνοῦς.]

Ραμνοῦς.] Τὸ νῦν καλούμενον Ἑβραϊόκασρον, ἐν ᾧ δεικνύται καὶ τὰ εἰρήπια τοῦ ναοῦ τῆς Νεμέσιδος. — Στ. 8, Φυλῆ.] ἢ νῦν λεγόμενη Βιγλόκασρον. — Στ. 10, Λεωκόριον.] Ἴδε Φώτιον (λέξ. Λεωκόριον).

ΣΕΛΙΑ. 160, στ. 11, Πότιμον εἶναι, μετέβλε δε ὕστερον;] ΔΓ, Ποταμὸν εἶναι, μετέβλε δε ὕστερον ἥτις ὑπονοεῖν παρέχει μήποτε ἦν ἡ ἀρχαία γροφὴ, Ποταμὸν εἶναι, μεταβαλὸν ὕστερον. — Στ. 15, Προσθίσιν.] Ἠδ (μετοχικῶς) ΑΤ (ἀπρὸς μέρους) Προσθίσιν. — Στ. 20, Θόρικος.] Σώζει καὶ νῦν τοῦνομα σχεδόν τι, Θέριχο γραφόμενος ἐν τοῖς πίναξι. — Βραχυρῶν.] Βούρβα νῦν καλούμενος ὁ δὲ Ἄγγλος περιουδευτής (Chaudler, *Voyag. dans l'Asie min. et en Grèce, tom. III, pag. 119 et 445*) τὴν Βρόνναν (ἕτερον τῆς Βούρβας κωμῦριον, πλησίον κείμενον τοῦ Μπραθῶνος) οἶται εἶναι τὸν Βραχυρῶνα. — Κύθηρος.] Ἴσως ἐστὶν ἡ νῦν Κεράτεια, ἡ Κερατία ἦν οὐκ ὁμοίως ὁ Ἄγγλος περιουδευτής (Chandler *ibid. pag. 113 et 444*) τὸν Θόρικον εἶκασεν εἶναι τὸ δ' οὖν ὄνομα, εἴτε Κερατιαν, εἴτε διὰ διφθόγγου Κεράτεια γράφοις, οὐκ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς Κερατίας ἐστὶν, ὡς ὑπέλαβον οἱ μεθιστηνηύσαντες *Village des cerises*. — Στ. 21, Κηφισία.] ΔΓ, Κηφισία : Κηφισσία. Σώζει καὶ μέχρι δεῦρο τοῦνομα. — Φαληρός.] Οὐώνυμος τῶ λεμένι Φαληρῶ, τῶ νῦν καλουμένῳ Λιμένι τοῦ ἀγίου Νικολάου, ἡ Φανάρι (Port Saint-Nicolas, ou Fanari) καὶ εἰσὶν ἡ δευτέρα κλήσις, Φανάρι, παραφθορὰ εἶναι τοῦ Φαληροῦ, κατὰ τριπλὴν τοῦ λ εἰς ν. — Πάλιν δ' ὕστερον.] Ἰσ. γρ. Πολύ δ' ὕστερον.

ΣΕΛΙΑ. 161, στ. 8, Τῶν Θεοφράστου τοῦ φιλοσόφου ΓΝΩΡΙΜΩΝ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν... ΓΝΩΡΙΜΟΝ. — Στ. 10, Τὰ ὑπομνήματα, ἃ συνέγραψε κ. τ. λ.] Ἦν δὲ ταῦτα τὸ Περὶ νόμων, τὸ Περὶ νομοθετῶν, τὰ Πολιτικά, ἕτερα Πολιτικά πρὸς τοὺς καιροῦς, Πολιτικά ἔθνη, τὸ Περὶ τῆς ἀρίστης πολιτείας, καὶ ἄλλα, ὧν εὐρήσεις τὸν κατάλογον παρὰ Διογένηι τῷ Λαερτίῳ. — Στ. 18, Ὁ Βασιλεύς.] Ὁ Μεθριδάτης. — Στ. 27, Μακρά.] Διαγραπτέον ἴσως τὴν λέξιν, ἄλλως τε καὶ λείπουσιν ἐν οὐκ ὀλίγοις τῶν ἀντιγράφων. — Στ. 28, Ζωστήρ.] Cap Halikes, Ἄκρα Ἀλίκη, ἢ μᾶλλον Ἀλυκὴ, νῦν ὀνομαζόμενος ὑπὸ τῶν ναυτελλομένων.

ΣΕΛΙΑ. 162, στ. 1, Φάβρα.] ΔΓ Φάβρα. Ἔστι δ' ἡ νῦν Φαλκοῦδι, ἡ Φλέγα (Pe Falcoudi ou Flega) σημειουμένη ἐν τοῖς πίναξι. — Ἐλαιούσσα.] ἢ νῦν Ἐλίσα, ἡ Νῆσος Γαλλικὴ (Elisa, ou Pe

Française) προσαγορευομένη. — Στ. 2, Πανείον.] Ἄντρον τῷ Πανί καθιερωμένον, κείμενον νῦν κατὰ μὲν τινὰς περὶ τὴν Βάριν (Vargi) τὴν πρὸς τῇ νήσῳ Φάβρα, κατ' ἑτέρους δὲ, περὶ τὴν ἀπέναντι τῆς Ἐλαιούσσης νήσου κειμένην Ἐλιμβον (Elimbo), καὶ κατ' ἄλλους ἄλλως. — Στ. 3, Κωλιάδος... ἱερόν.] Τὸ κατὰ τὴν ὁμώνυμον ἄκρον Κωλιίδα, τὴν νῦν καλουμένην Τριπῦργι. Ἴδε τὰς εἰς τὸν Chandler, *Voyag. dans l'Asie min. et en Grèce, tom. III, pag. 441*, σημειώσεις. — Στ. 7, Φρίξουσι.] Γραπτέον εἶναι τινες εἶκασαν Φρύξουσι, παρὰ τὸ Φρύγω. — Στ. 8, Πρόκειται δὲ καὶ τούτων τῶν τόπων Βέλβινα νῆσος.] Γραπτέον οἶμαι, διαγράφοντας τὸν δεῦτερον σύνδεσμον (ὃν καὶ οἱ Λατίνοι μεταφρασαὶ παρέλιπον), καὶ τὸ, Τῶν τόπων, καὶ προσλαμβάνοντας τὸ θηλυκὸν ἄρθρον, Πρόκειται δὲ τούτων ἡ Βέλβινα νῆσος, ἢ γοῦν μετατιθέντας τὸν σύνδεσμον, Πρόκειται δὲ τούτων καὶ ἡ Βέλβινα νῆσος· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῇ ἀνωτέρῳ (Σημ. σελ. 163) μνημονευθεῖσα, καὶ οὐχ ἑτέρα. Καὶ ὁ Ἰταλὸς δὲ μεταφραστὴς ἐνάρθρως ἠρμήνευσε, *L'isola Belbina è medesimamente innanzi a questi luoghi.* — Στ. 9, Ὁ Πατρόκλου χάραξ.] Ἐστὶ τὸ νῦν Γαδαρο νῆσι λεγόμενον. Ὁ δὲ Πάτροκλος ναύαρχος ἦν Πτολεμαίου, τῆς Αἰγύπτου βασιλέως, σαλεῖς ἐπικουρος Ἀθηναίοις κατὰ Ἀντιγόνου, καὶ τεῖχος οἰκοδομησάμενος ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ (Παυσαν. α, 1). — Στ. 11, Ποταμός.] Περὶ τὸ νῦν καλούμενον χωρίον Μαρκόπολι (Marco-poli), ὡς φησὶν ὁ Ἄγγλος περιηγητὴς (Chandler, *tom. III, pag. 113*). Ἄλλοι δὲ (*ibid. pag. 444*) τὸ μὲν χωρίον Μαρκόπουλο (Marcoroulo) καλοῦσιν· οὐ μὲντοι κείσθαι πλησίον αὐτοῦ τὸν πάλαι καλούμενον Ποταμόν φασιν, ἀλλ' ἐωθινώτερον ἐπὶ τῇ θάλασσῃ κατὰ τὸν καλούμενον, Ράπτου λιμένα (Port Raphiti). — Στ. 12, Πρασία.] Ἡ κοινῶς νῦν λεγομένη Πρασά. — Στ. 18, Τρικόρουθος.] *Calivi de Chouli* ὀνομάζουσι καὶ γράφουσι τὸν δῆμον τοῦτον οἱ νεώτεροι περιηγηταί. Ἴδε τὴν Γαλλικὴν τοῦ Στράβωνος μετάφρασιν (*tom. III, pag. 390, not. 3*). — Στ. 20, Ἀμφιάρειον.] Ἐκ ΔΓ (συναδούσης τῇ ἐν τοῖς ἐξῆς, σελ. 170, γραφῇ), ΑΓ, Ἀμφιάρειον. — Στ. 25, Ὠρωπός.] Σώζει καὶ νῦν ἔτι τοῦνομα. — Στ. 27, Νῆσος Ἐλένη.] Ἡ νῦν Μακρο νῆσι καλουμένη, διὰ τὸ παράμηνες τοῦ σχήματος.

ΣΕΛΙΑ. 163, στ. 3, Οὐδ' ὅτε σε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, γ', 443. — Στ. 6, Τὴν νῦν Ἐλίην.] Ἴσως ἐγγέγραπτο, Τὴν νῦν Ἐλένην λεγομένην. — Στ. 7, Ἡ Εὐβοία.] Ἡ νῦν Εὐριπος, ἀπὸ μέρους, τοῦ

Ευρίπου, οὕτω κληθεῖσα, παρὶ οὐ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 165 καὶ 169) ἔρεϊ ὁ Στράβων.—Στ. 10, Λευκὴν ἀκτὴν.] Cap Mantelo κλοῦσεν αὐτὴν οἱ νεώτεροι περιθευταί —Στ. 14, Τὰ μὲν ἐν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄ ἐν.—Υμηττός.] Τελοβοῦνι (Telobouni) νῦν ἐν τῷ γεωγραφικῷ πίνακι γράφεται· παρὰ δὲ τῷ ἡμετέρῳ Μελετίῳ, Τηλεβοῦνι. Εἰσὶ δ' οἱ καὶ Τρελοβοῦνι φασὶν αὐτὸ κλεῖσθαι.—Στ. 15, Βριλησσός.] Ὁ μὲν Ἄγγλος περιθευτής (Chandler, *Voyag.*, etc. tom. III, pag. 46) Νοζέαν (Nozea) νῦν καλεῖσθαι φησι τὸν Βριλησσόν· παρὰ δὲ τῷ Μελετίῳ γράφεται, Ὄζειας.—Πάρνης.] Ὁ Ἄγγλος περιθευτής (tom. III, σελ. 45) Casha γράφει τὸ νῦν ὄνομα τοῦ Πάρνηδος· ὁ δὲ τοῦ Βαρβίου Βοκάγου (Barbié du Bocage) πίναξ, ὅπερ ἔφαμεν ὄνομα τοῦ Βοιλησσοῦ, τὴν Νοζέαν, τῷ Πάρνηθι προσγράφει.—Στ. 16, Πεντελικῆς.] Ἀπὸ Πεντέλης, δήμου τῆς Ἀττικῆς, καὶ τοῦ πλησίον ὄρους Πεντελικοῦ καλουμένου, ὁ καὶ νῦν ἐτι τῷ αὐτῷ σημειοῦται ὀνόματι (Penteli) ἐν τῷ γεωγραφικῷ πίνακι. Ὁ δὲ Μελέτιος οὐκ ὀρθῶς τὸν Πάρνηθα νῦν καλεῖσθαι Πεντέλην ὑπέλαβε.—Στ. 26, Κηφισσός.] Τὸ αὐτὸ ὄνομα σώζει ἐν τῷ γεωγραφικῷ τῶν νεωτέρων πίνακι· ὁ δὲ Μελέτιος Καλλιέρρόην αὐτὸν καλεῖσθαι φησιν, συγχέας, οἶμαι, τὸν ποταμὸν τῆς κρήνης, τῆς πρότερον μὲν Καλλιέρρόης, εἶτα δὲ Ἐννεακρούνω ὀνομασμένη (Θουκυδ. β', 15).—Τρινεμιῶν.] ΔΓ, Τρινεμιῶν. Πιθανῶς εἶκασεν ὁ Κασωβὸν γραπτέον εἶναι Τρινεμιῶν. Τρινεμῆς γὰρ δῆμος τῆς Ἀττικῆς καλούμενος ἰσόρηται.

ΣΕΛΙΔ. 164, στ. 4, Ἐτι δὲ τοιοῦτος μᾶλλον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐσι δὲ τοιοῦτος μάλισα.—Στ. 9, Βοιωτία.] Ἡ νῦν Λεβαθία καλουμένη, διὰ τὸ κάθυγρον ἴσως τῆς χώρας, ἢ μᾶλλον, ἀπὸ μέρους, τῆς ἐν αὐτῇ ἐπισήμου διὰ τὸ Τροφωνίου μαντεῖον πόλεως Λεβαθίας, τῆς νῦν ὀνομαζομένης Λεβαθίας, καθά φησιν ὁ Μελέτιος.—Στ. 11, Ἐλέγομεν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Λέγωμεν.—Στ. 12, Θεσσαλονίκης.] ΔΓ (γνησιωτέρα, διὰ τὸ ἔδος τοῦ Στράβωνος) Θεσσαλονίκης.—Ἐκκλίνουσαν... ἔχουσαν τὴν θάλατταν.] Ἐκ ΔΓ (συμφωνιῦντος καὶ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου) πλὴν ὧν προσέθηκα σιγμῶν, διὰ τὸ ὑποπτον τοῦ χωρίου, ΑΤ, Ἐκκλίνουσαν τὴν ὑπερανέχουσαν θάλασσαν.—Στ. 18, Παγάς.] ΗΔ, ΑΤ, Πηγάς.—Στ. 19, Τὴν μέχοι.] Ἐκ ΔΓ, προσεβλήθη τὸ ἄρθρον, οὐ σαφέστερον οἰόμενος καταστῆσαι τὸ χωρίον, ἀλλ' ἑτέροις ἀφορμᾶς διασαφήσειως, εἰ δυνατὸν, παρασχεῖν βουλόμενος.—Στ. 25, Διαφέρεισα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διαφέρει.

ΣΕΛΙΑ. 165, στ. 6, Τὴν Ταναγρικὴν.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 10, Δέ, ὅτι καί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Δέ καί, ὅτι.—Στ. 14, Ἀγωγῇ δὲ καὶ παιδείᾳ μὴ χρησαμένους ἐπιτηδεῖα τοὺς αἰεὶ κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΓ, Ἀγωγῇ δὲ καὶ παιδείᾳ μὴ χρησαμένους, ἐπεὶ μὴδὲ τοὺς αἰεὶ. ΔΓ, Ἀγωγῇ δ' ἐπιτηδεῖα μὴ χρησαμένους τοὺς αἰεὶ.—Στ. 16, Μακρόν.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΓ, Μακρόν.—Ἐπαμινώνδας.] ΗΔ, ΑΓ, Ἐπαμεινώνδας. ΔΓ, Ἐπαμινόνδας. Οὐδέτερά τῶν γραφῶν, οὐδ' ἢ διὰ διφθόγγου, οὐδ' ἢ διὰ τοῦ τ, τοῦ κλεινοῦ τούτου ὀνόματος ἐρρῶσθαι μοι δοκεῖ προσεῖλημην ὅμως ὧδὲ τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς τὴν διὰ τοῦ τ, ὡς καὶ παρὰ πολλοῖς ἑτέροις συγγραφεῦσι φερομένην, καὶ πολλοῖς τῶν κριτικῶν δοκιμασθεῖσαν. Παρὰ γὰρ τὰς δύο ταύτας οὐκ ἔστιν ἄλλη, οὐδὲ νομισμάτων εὐποροῦμεν ἀρχαίων τοῦνομα τοῦ Θηβαίων στρατηγοῦ ὀλόκληρον φερόντων· τὸ γὰρ ὑπὸ τῶν νομισματογράφων μνημονευόμενον τούτοις μόνον σεσημειώται τοῖς γράμμασιν, ΕΠΑΜ. Πάντων δ' οὖν, ὡς εἶπεν, τῶν Ἑλληνικῶν ὀνομάτων σημαντικῶν ὄντων, ὑπονοήσεις μὲν ἂν τις οὐκ ἀπειθάνως Ἐπαμυνώνδαν (παρὰ τὸ Ἐπαμύνω) ὑπάρξαι τὸ γνήσιον ὄνομα· ἀπορήσειε δ' ὅμως, διὰ τί ἐν οὐδενί πω οὐθενὸς συγγραφείως ἀντιγράφῳ εὑρίεται ἢ διὰ τοῦ υ αὕτη γραφή.—Στ. 18, Θηβαίους, γευσαμένους.] ΔΓ, Θηβαίους συνέβη, γευσαμένους· ἦν πλεονάζειν οὐκ ὀρθῶς τῷ ῥήματι συνεώρακε καὶ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης.—Αἴτιον δὲ εἶναι τὸ λόγων καὶ ὁμιλίας τῆς πρὸς ἀνθρώπους ὀλιγορῆσαι, μόνης δ' ἐπιμεληθῆναι τῆς κατὰ πόλεμον ἀρετῆς.] Ταῦτ' οὖν δὲ τοῦτο αἴτιον καὶ τοῦ Λακεδαιμονίου, μόνης τῆς κατὰ πόλεμον ἀρετῆς ἐπιμεληθέντας, λόγων δὲ καὶ τῆς πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλίας ἐπὶ τισούτων ὀλιγορήσαντας, ὥστε καὶ ξενηλατεῖν, οὐ μόνον ἠττηθῆναι τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην ὑπὸ τοῦ φιλοσοφεῖν ἅμα καὶ πολεμεῖν εἰδύτος Ἐπαμεινώνδου· ἀλλὰ καὶ ἐν οἷς κατώρθουν πολλοῖς καὶ καλοῖς ἀγῶσι, τῆς δόξης ἀπολελεῖσθαι τῆς τῶν τὸν Ἄρην τῇ Ἀθηνᾶ συνοικωσάντων Ἀθηναίων. Καὶ τοῦτο βούλεται ἐμφαίνειν ὁ Κωμικὸς (ἴπκ. 505 καὶ 582), τοὺς μὲν Ἀθηναίους Παντοίας Μούσης πεπειρᾶσθαι, τὴν δ' Ἀττικὴν Ἀπασῶν χωρῶν ὑπερφέρειν πολέμῳ τε καὶ ποιηταῖς, λέγων.—Στ. 21, Ἐπεὶ πρὸς γε τοὺς βαρβάρους βία λόγου κρείττων ἐστί.] Οὐκ αἰεὶ ποτε ταῦθ' οὕτως ἔχει· οἱ γὰρ Γραικορωμαῖοι Ἀυτοκράτορες ὑπεξέστησαν τῆς ἡγεμονίας τοῖς βαρβάρους, διὰ τὸ τῆς ἀληθοῦς παιδείας ὀλιγορῆσαι, καὶ τοῖς μὲν ἔτι λειπομένοις λόγοις οὕτω καταχρήσασθαι, ὡς εἰς ἀλόγους καὶ

σχολαστικὰς ἐρετηγελίας τρίβειν ἡλιθίως τὸν ὀφειλόμενον τῇ περὶ τὸν πόλεμον ἀρετῇ χρόνον, φρουρίοις δὲ καὶ φρουροῖς μακρὰ χαίρειν φράσαντας, Μοναχῶν μυριάσι κατασκευάζειν οἰκήματα.—Στ. 22, Ῥωμαῖοι... ἀγριωτέροις ἔθνεσι πολεμαῦντες κ. τ. λ.] Ἐγὼ μὲν οἶμαι, πᾶν τούναντιον, ὅτι ἀγριώτεροι ἦσαν τῆνικαῦτα Ῥωμαῖοι ὢν ἐνίκων ἔθνων. Δύο γὰρ ἔθνων ἐπίσης ἀπαιδευτῶν, μαχομένων ἀλλήλοις, ἐπικρατέστερον εἶδος γίνεσθαι τὸ μᾶλλον ἀγριον, ἢ γοῦν τὸ μᾶλλον φύσει ὀξύνοον, τοῦτο δ' ἐστὶ, τὸ πλείους ἔχον ἀφορμὰς εἰς κτήσιν παιδείας.—Στ. 24, Πρὸς... φύλα τὴν πραγματείαν ἔχειν.] Σημείωσαι φράσιν Ἑλληνικὴν φράσει Γαλλικῇ ὁμοίαν, τῇ *À voir affaire à des nations*. Παραπλήσιον ἐστὶ τούτω καὶ τὸ τοῦ Ἀποστόλου (Κορινθ. Α, 5, 1), Πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον.

ΣΕΛΙΔ. 166, στ. 14, Κοινωνοί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κοινῆ.—Στ. 26, Χρηστηριασομένους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Χρηστηριαζομένους.

ΣΕΛΙΔ. 167, στ. 7, Κακουρήσασαν, εἴτε μή.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κακουρήσασαν ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ, εἴτε μή. Τὰ γὰρ κεφαλαίους γράμμασι κεχαραγμένα νόθα καὶ παρέγγραπτα προδήλως εἰσὶ.—Στ. 20, Τὸ μαντεῖον... προσάττει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τούναντίον... προσάττει.—Στ. 22, Καὶ δὴ ποιεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ δὴ καὶ ποιεῖν.—Στ. 21, Συλλέγοντας πέμπειν κατ' ἔτος... εἰς Δωδώνην.] Ὁ δὲ Πρόκλος (παρὰ τῷ Φωτίῳ, Κώδ. σλθ', σελ. 990) φησὶ, « Βασάσαντες τῶν κατὰ τὴν Βοιωτίαν ἱερῶν τρι- » πόδων ἕνα, καὶ κατακαλύψαντες, ὡς ἱερόσυλοι, ἀνέπεμψαν εἰς » Δωδώνην* εὐπραγῆσαντες δὲ ἐξ ἐκείνου, τοῦ λοιποῦ τὴν πράξιν » ἑορτὴν ἐποιοῦν. » Ἀντὶ τῆς μετοχῆς, Συλλέγοντας, αἱ Χρησ- » μάθειαι τοῦ Στράβωνος (Μέρ. Γ, σελ. 391) φέρουσι, Κλέπτοντας, ὅπερ ὑπονοεῖν παρέχει μήποτε καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ χωρίῳ ἐγέ- » γραπτο, Συλοῦντας, ἢ γοῦν, Συλήσαντας (οὐ Συλήσοντας, καθὰ παρῆναι τις τῶν κριτικῶν). Εἰκοτολογεῖ δὲ τὴν ὑπόνοιαν καὶ τὸ ἀνωτέρω ἐκ τοῦ Φωτίου συνώνυμον, Βασάσαντες. « Βασαχθεῖν, » ἀρδαῖν, κλαπέιν » φησὶ Σουΐδας* ἐφ' ἧς ἐννοίας ἐκδέχονται πολλοὶ καὶ τὸ παρὰ τῷ Εὐαγγελιστῇ (Ἰωάν. 16, 6) περὶ τοῦ Ἰούδα εἰρη- » μένου, « Ὅτι κλέπτης ἦν... καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσαζεν. »

ΣΕΛΙΔ. 168, στ. 3, Λακεδαιμονίους.] ΔΓ (ἐξ ἑνὸς μόνου ἀντιγράφου τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου), Λακεδαιμονίων, κατὰ πλείονα χρῆσιν τῆς πρὸς τὸ Κρατῶ (ὅποτε σημαίνει τὸ νικῶ) συντάξεως. Εὐρηται μέντοι, ὡς ἐσημειώσατο καὶ αὐτὸς, καὶ ἡ μετὰ αἰτιατικῆς

σύνταξις.—Ἐπαμεινώνδα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπαμεινώνδα. Ἐπιθετὰ πρό-
μικοῦ (σελ. 180) σημειώθεντα μαι.—Στ. 10, Καὶ ἄλλαι.] Ἄμεινον
τὸ γράφειν, καὶ αἱ ἄλλαι, ἐνάροθρος, ὡς φέρεται παρὰ τῷ Πλήθωνι.
—Στ. 20, ἀήλιον.] ἀήλις νῦν καλούμενον, κατὰ τὸν Μελέτιον.—
Στ. 25, Ἐκπιθών.] Τὸ ἐμὸν ἀντιγράφων (ὄρθ. τέρως) Ἐκπιθών.

ΣΕΛΙΑ. 169, στ. 1, Λιμὴν μέγας, ὃν καλοῦσι Βαθὺν λιμένα.]
Μεγάλον βαθύ, σημειοῦται νῦν ἐν τοῖς γεωγραφικοῖς πίναξι.—
Αὐλῖς.] Οἱ μὲν φατὶν Αὐλίδα εἶτι καὶ νῦν καλεῖσθαι, ἕτεροι δὲ,
Σίφνι, ἄλλοι δὲ, Βαθύ· τοῦτο δ' ἂν εἴη μάλλον τῆς Αὐλίδος ἐπίνοιον,
ἴσως τὸ νῦν ἐν τοῖς πίναξι γραφόμενον Μικρὸν βαθύ.—Στ. 3,
Τὸν ναύσταθμον.] ΔΓ (συνδεστέρα τῷ Στράβωνι), Τὸ ναύσταθμον.
—Στ. 4, Ὁ Χαλκιδικός.] Ἐκ ΔΓ καὶ ΕΔ, ΑΤ, Ὁ Χαλκίδος.—
Στ. 5, Στάδιοι ἑβδομηκοντα.] Ἐν ταῖς εἰς τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν
σημειώσεσιν ὑπονοεῖται γραπτέον εἶναι, Στάδιοι ἑπτακόσιοι
ἑβδομήκοντα.—Ἐστὶ δ' ἐπ' αὐτῷ γέφυρα.] Ἀπὸ τῆς γεφύρας ταύτης
ἴσως ὠνόμασαι τοῖς ναυτιλλομένοις τῶν Ἰταλῶν ἢ Εὐβοῖα Negroponte
(τουτέστι Μέλαινα γέφυρα), ἀρχαιότερον δὲ καὶ Egriponte,
ὡς φασι Ὀστέλιος, ὃθεν τὸ παρ' ἡμῖν χυσαῖζόμενον Ἐγριπος, πλὴν
εἰ μὴ τις παρὰ τοῦτο μάλλον ἐκεῖνα παρηχθῆαι πιθανώτερον ὑπο-
λαμβάνοι.—Στ. 6, ὡς εἶρηκα.] Ἀνωτέρω, σελ. 165.—Στ. 8, Εἰς
αὐτόν.] ΔΓ, Εἰς αὐτούς· περὶ τῆς ἐπιθετῆς τε τῆ τοῦ Γερμανοῦ
ἐκδόσει, καὶ τῆς τῆ Γαλλικῆς μεταφράσει ὑποκειμένας σημειώσεις.—
Στ. 13, Τοῦ ταφέντος ἐπ' αὐτῷ.] Χρησιώτερον ἂν ἦν τὸ, Ἐν αὐτῷ.
—Στ. 16, Μεγαβάτου.] Μεγάβατον Ἡρόδοτος (2, 97) ὀνομάζει
τοῦτον.—Στ. 23, Σιγηλοῦ.] Ἑλληνικῶς ἔχει ἡ γραφή· οὗτος γὰρ ὁ
τύπος σεσημειῖται ἐν τοῖς Λεξικοῖς, καὶ ἕτερος ὁ διὰ τοῦ ρ (Σιγη-
ρός). Ἀλλ' ἴσως γραπτέον διὰ τοῦ ν, Σιγηνοῦ, κατὰ πρόδηλον
φέρεται ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ μόνον· οὐδὲν γὰρ ἤττον ὄρθον τὸ παρὰ
τὴν σιγὴν Σιγηνός, τοῦ παρὰ τὴν ἀκμὴν Ἀκμηνός, καὶ τοῦ
παρὰ τὴν εὐδίην Εὐδιηνός. Εὐρηται δὲ παρ' Ἡσυχίου (λέξ. Σάλ-
πιγξ) καὶ ὁ Σιγηνοσάλπιγξ· εἰ δὲ τοῦτο ἐν τοῖς τίσις ἀμφιδαλλο-
μένοις ἐστὶ τὸ παρ' Ἡσυχίου ὀξύμωρον, ἀπόχρη εἰς τὴν τῆς διὰ τοῦ
ν γραφῆς πίεωσιν ὁ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνδεῖα Σιγηνός.

ΣΕΛΙΑ. 170, στ. 3, Παρ' ὄδον τὴν Θηβῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Παρ' ὄδον
τὴν Θηβαίων.—Στ. 4, Βοιωτικῶς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βοιωτικῶς.
—Στ. 5, Ταναγρικῆς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ταναγραϊκῆς.—Στ. 8,
Ταναγρικῆ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Τανάγρα.—Ἐντεῦθεν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐν-

ταῦθα.—Στ. 9, Ὄπταν δι' Ἄρματος ἀσράψη.] ΗΔ, συνάδουσα καὶ τῷ Εὐσαδίῳ (σελ. 266), ΑΤ, Ὄποτε κ. τ. λ. ΔΓ, Ὄποτε... ἀσράπτη. Καὶ ἑτέρας δὲ παροιμίας μνημονεύει Πλούταρχος (Συμποσιακ. ε, 5) τῆς, Δι' Ἄρματος ἐσιᾶν, ἐπὶ τῶν σπανίως ἐσιώντων λεγομένης. Σουίδα δὲ λέγει· α Ἄρμα, τόπος τῆς Ἀττικῆς καὶ παροιμία, Ὄταν δι' Ἄρματος ἀσράψη, ἐπὶ τῶν χρονίως γενομένων » (γρ. γινομένων).»—Στ. 11, Πυθαίσιων.] Ησύχιος δὲ (λέξ. Ἀσράπτει) Πυθαίσιος αὐτοὺς ὀνομάζει.—Στ. 21, Καὶ διὰ τοῦτο.] Ἐκ ΔΓ προσέληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 24, Ἐν δὲ δεξιᾷ κεῖται ἡ Ὑρία. Καὶ ἡ Ὑρία δέ.] Ἐξ ΕΔ (συνάδουσης τῷ ἀρχαίῳ Λατίνῳ μεταφρασῆ) ἔγραψα οὕτως τὸ ἀμφισβητήσιμον τοῦτο χωρίον, ΑΤ, Ἐν δεξιᾷ κεῖται, καὶ ἡ Ὑρία δέ. Περὶ οὗ ὁ βουλόμενος ἐπίτω τὰς τῆ τοῦ Ἄγγλου καὶ τῆ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσει ὑποτεταγμένας σημειώσεις, πρὸς δὲ καὶ τὰ διὰ μακροῦ εἰρημένα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει tom. III, Éclaircisim. pag. 43-49.—Τῆς Ταναγραίας νῦν ἐστὶ, πρότερον δὲ τῆς Θηβαίδος.] Εὐσαδίος δὲ (σελ. 264), τὸναντίον α Ὑρία τῆς » Ταναγραίας πρότερον, ὕστερον δὲ Θηβαίδος » λέγει, Στράβωνα προσχόμενος μάρτυρα.

ΣΕΛΙΔ. 171, στ. 6, Ἰωνία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰωνίει.—Στ. 8, Ἀνθηδών.] Ἡ νῦν Λουκίσι, κατὰ τὸν ἡμέτερον Μελέτιον.—Στ. 9, Βοιωτικῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βοιωτικῆς.—Στ. 12, Ἐτι προῖόντι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐτι καὶ προῖόντι.—Στ. 13, Λάρυμνα.] Λάρυες νῦν καλουμένη, ὡς φησι Μελέτιος. Ὁ Δακιδίλλης Lagym αὐτὴν καλεῖ. Ἐν δὲ τῷ κατὰ τὸ 1811 ἔτος ἐκδοθέντι πίνακι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας ὑπὸ τοῦ Πάλμα, γράφεται τῷ παλαιῷ ἐγγύτερον νέον ὄνομα, Λαρύμνες, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον.—Στ. 14, Ἄλαι.] Κατὰ τὸν Μελέτιον, ἐν τῷ νῦν καλουμένῳ τόπῳ, Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ἀπὸ ἱεροῦ τιμῆς δηλονότι ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελιστοῦ τιμωμένου.—Στ. 16, Ἐμνήσθημεν... πρότερον.] Ἀνωτέρω, σελ. 147-148, ὅθεν δῆλον, ὅτι ἑκάτεραι Ποσειδῶνος ἱερὸν ἐκέκτηντο, αἱ τε ἐν Ἀχαΐᾳ τῇ Πελοποννησιακῇ Αἰγαί, καὶ αἱ ἐν Εὐβοίᾳ τῇ νήσῳ.—Στ. 20, Μεσσάπιον.] Τυποβοῦνε ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων νῦν καλεῖσθαι φασι.

ΣΕΛΙΔ. 172, στ. 9, Ὁ Ἴσος.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Ἡ Ἴσός.—Στ. 10, Ἀπωκιμένη ...αιρῶνος.] Οὕτω τινὰ τῶν ἀντιγράφων μετὰ κενοῦ διαστήματος, ΑΤ, Ἀπωκισμένη θρῶνος. Ἔτερα δὲ, ἐν οἷς καὶ τὸ ἐμὸν, Ἀπωκισμένη πρὸς ρῶνος. Ὅθεν τινὲς τῶν κριτικῶν ἀνεπλήρουν διορθοῦντες, Ἀπωκισμένη πλησίον

Κιθαιρώνος· ἕτεροι δὲ, Ἀπωκισμένη πρὸς τὴν ὑπώρειαν τοῦ
Κιθαιρώνος.—Στ. 12, Τὴν νῦν Κρέουσαν.] Τὴν κοινῶς Σαράντι
καλουμένην κατὰ τὸν Μελέτιον. Καὶ εἴκειν ὁ ἐν τῷ νεωτάτῳ πίνκι
τῆς Παλοποννήσου Λεμὴν τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα (Port
Hagioisaranta) σημειούμενος εἶναι.—Στ. 14, Φαρσος.] Ἐκ ΔΓ,
ΑΤ, Φηρῆς.—Στ. 16, Φαρῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φηρῶν (Ἴδε
Στέφαν. Βυζάντ. λέξ. Φαρσί).—Στ. 22, Κιθαιρών.] Ὁ νῦν Ἐλα-
τειας, ἀπὸ τῶν Ἐλατῶν ἰσως, τοῦ δένδρου.—Στ. 26, Τῶν δέ.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν δὴ.

ΣΕΛΙΔ. 173, στ. 2, Τὰ δὲ ἀνέψυκται, καὶ γεωργεῖται.] Ἐκ ΔΓ,
ΑΤ, Τὰ μὲν ἀνέψυκται, τὰ δὲ καὶ γεωργεῖται. Ἴδε κατωτέρω
(σελ. 187) παραπλήσιον λόγου σύνταξιν.—Στ. 6, Συμβαίνει δὴ.]
ΔΓ (ἀμείνων) Συμβαίνει δέ.—Στ. 9, Βάθους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βά-
θος.—Στ. 15, Γίνεται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δύναται.—Ἡ γάρ.] ΔΓ,
(ἀμείνων), Καὶ γάρ.—Στ. 17, Ἡ διὰ ἀνοικισμόν.] Ἀναπλήρου τὸ
τυπογράφων ἀβλεψίᾳ κολοβαθῆν χωρίου, γράφων, Ἡ διὰ ἀπόσασιν
καὶ δια ἀνοικισμόν· σίξτε δὲ οὕτω, μικρὸν ἄνωθεν ἀρχόμενος·
Διὰ τὸ ὕψος τῶν οἰκήσεων, ἢ διὰ ἀπόσασιν καὶ δια ἀνοι-
κισμόν, ΑΤ (φερομένου ἐν ταῖς ἐκδόσεσι), Διὰ τὸ ὕψος τῶν
οἰκήσεων ἢ διὰ ἀπόσασιν καὶ δια ἀνοικισμόν. Ὁ γὰρ νοῦς,
Γίνεται δὲ τοῦτο (τὸ ποτὲ μὲν ἐπὶ τῇ λίμνῃ, ποτὲ δ' ἄπωθεν κλισθαι)
διεττῶς· καὶ γὰρ μένουσαι αἰ πόλεις ἀκίνητοι ἐφ' ἧς τὴν ἀρχὴν ἐκτίσθη-
σαν χώρας, πλησιάζειν φαίνονται τῇ λίμνῃ, ὅποταν αὐξωνται μὲν αὐτῆς
τὰ ὕδατα, οὐκ ἐπὶ τοσοῦτου δὲ, ὥσθ' ὑπερχεῖσθαι καὶ κλύζειν αὐτάς,
ὑψηλότερον κειμένας, ἢ μακρότερον διεχούσας τῆς λίμνης· καὶ διότι,
καταλιποῦσαι τὴν ἐξ ἀρχῆς χώραν, διὰ τὸν τῆς ἐπικλύσεως φόβον,
εἰς ὑψηλοτέραν, ἢ πλείον ἀφρηκυῖαν τῆς λίμνης χώραν ἀνωκισθήσαν.
—Στ. 21, Φυλάττουσιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φυλάττειν.—Στ. 22,
Μηκίτι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μη—Στ. 27, Ἀνοικισθέντων.] Ἀποκατέ-
στησεν τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ΑΤ, Ἀνοικισθέντζ.

ΣΕΛΙΔ. 174, στ. 10, Ὡς εἶπομεν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἡς εἶπομεν. Τὸν
δὲ ταύτην προαιρούμενον τὴν γραφὴν ἀνάγκη καὶ τὴν ἐξῆς ὀνομαστικὴν
εἰς γενικὴν μεταβάλλειν, γράφοντα, Ἡς εἶπομεν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ
Βοιωτικῆς (καθάπερ ἠομήνευσσε καὶ ὁ ἰταλὸς μεταφραστῆς, Perc-
ciochè questa è diversa da quella di Beozia, che abbi-
am detto essere sul mare), ΑΤ, Ἡς εἶπομεν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ,
ἢ Βοιωτικῇ. Εἶρηκε δὲ περὶ ταύτης ἀνωτέρω (σελ. 171).—Ἡ

Βοιωτικῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ Βοιωτικῆ. Ἐν ἑτέροις δ' ἀντιγράφοις
λείπει τὸ ἄρθρον.—Στ. 11, Ἡ προσέθισαν.] Ἡ Λοκρικῆ Λαρύμνη
προσέθισαν ὄνομα Ἴωμαῖοι, τὴν ἄνω, πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῆς Βοιω-
τικῆς Λαρύμνης.—Στ. 16, Ὁ μεταλλευτὴς Κράτης.] Ἴδε τὰ ση-
μειωθέντα μοι εἰς τὸ πεντεκαιδέκατον βιβλίον τοῦ Στράβωνος, ἐν τῇ
Γαλλικῇ μεταφράσει (tom. V, pag. 40, not. 2).—Στ. 20, Ἐλυ-
σίνα καὶ Ἀθήνας.] Ὀμωνύμους δηλονότι ταῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἀθήναις
καὶ τῇ Ἐλυσίνῃ.—Στ. 21, Λέγεται δ' οἰκίσαι Κέκροπα.] Τὰ πλείω
τῶν ἀντιγράφων, ἐν οἷς καὶ τὸ ἐμὸν, φέρει τὴν πρώτην μόνην καὶ
τὴν τελευταίαν λέξιν, κεχωρισμένας κενῶ διαστήματι οὕτω, Λέγεται

Κέκροπα ὅπερ οἱ ἐκδύται, ἀναπληρώσαντες ἐξ ἑτέρων ἔγρα-
ψαν, Λέγεται καὶ κατὰ Κέκροπα, πλὴν τοῦ Γερμανοῦ, παρ' ᾧ
γράφεται, Λέγεται δὲ καὶ κατὰ Κέκροπα. Ἀλλ', εἴτε ἐνὶ, εἴτε
δυσὶ γράφοις συνδέσμοις, οὐχ ἕξεις ὅπως συνάψαις τὸ λεγόμενον τοῖς
ἕξιν, πλὴν εἰ μὴ καὶ ταῦτα ἑτέρως γράφοις τε καὶ ρίζοις· « Λέγε-
ται δὲ κατὰ Κέκροπα, ἡνίκα τῆς Βοιωτίας ἐπῆρξε, καλουμένης
» τότε Ἰγυγίας, ἀφανισθῆναι ταύτας ἐπικλυσθεύσας. Ὑστερον δὲ γε-
» νίσθαι φασὶ καὶ κατὰ κ. τ. λ. » Τούτων οὕτως ἔχόντων, ἤττον εὐδοξέ-
μοι τολμηρὸν εἶναι προσθεῖναι ἄς προσέθηκα δύο λέξεις (Δ' οἰκίσαι),
ἄλλως τε καὶ μηθενὶ τῆς σωζομένης ἱστορίας μέρει ἀντιπερομένης·
οὐδὲν γὰρ ἀπεικὸς Κέκροπα, τὸν τῆς Ἀττικῆς ἀρξάντα, Ὀμωνύμους
τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ κτίσαι πόλεις ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, ἡνίκα καὶ ταύτης
ἦρχε.—Στ. 22, Ἐπῆρξε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπῆρξε.—Στ. 24, Μί-
λανα ποταμόν.] Τὸν νῦν Μαυροπόταμον καλούμενον, ὡς φησὶν ὁ
Μελίτιος.

ΣΕΛΙΔ. 175, στ. 1, Προαναλισκόντων.] ΗΔ, ΑΤ, Προανα-
λισκόντων.—Στ. 3, Καὶ ποτήενθ'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 503.—
Στ. 8, Οἱ τε Λθαιαν.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 523.—Στ. 19, Τῶν ἐλῶν,
καὶ τῶν λιμνῶν. § 20. Τῶν δὲ μεταξὺ κειμένων λιμνῶν ἔσιν ἢ τε
Τρεφία, καὶ ἡ Κηρισσίς.] Οὕτως ἔγραψα τὸ μὲν ἐξ ἀντιγράφων, τὸ
δ' εἰκάσας αὐτὸς, ΑΤ, Τῶν ἐλῶν. § 20. Μεταξὺ κειμένων λει-
μώνων, ἔσιν ἢ τε Τριφυλία καὶ ἡ Κωπαίς. Τὸ ἐμὸν ἀντιγρά-
φον συμφέρονως ἑτέροις τισὶ φέρει, Τῶν ἐλῶν καὶ τῶν λιμνῶν
κειμένων λειμώνων ἔσιν ἢ τε Τρεφία καὶ ἡ Κωπαίς. Συνάδει
δ' ἡ ἡμετέρα διόρθωσις καὶ τῇ τοῦ μακαρίτου Δουδαίου Γαλλικῇ
μεταφράσει τοῦδε τοῦ χωρίου, πλὴν τοῦ, Λειμώνων, ὅπερ ἐκείνος
τηρήσαι δεῖν ἔγνω, καὶ τοῦ Τρεφία, ὅπερ ἔτροψεν εἰς τὸ Ἀκραιφία,

ἦν ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 180) πληθυντικῶς, Ἀκραιφίας, ὀνομάζει Στράβων. Ὁ δὲ Σνιιδῆρος, ἐν ταῖς εἰς τὰ Θηριακὰ τοῦ Νικάνδρου σημειώσασιν (σιχ. 887, σελ. 168), ἐκ διαφόρου γραφῆς ὀρμηθεῖς, « Ἄς τε Τρόφεια Κωπαί τε κ. τ. λ. » τῆς παρὰ τῷ Νικάνδρῳ, ἀντὶ τῆς, « Ἄς » τρέφει αἶψ Κωπαῖαι τε », οὕτω διώρθου τοῦ Στράβωνος τὸ προκειμένον χωρίον... Μεταξὺ δὲ τῶν ἐλῶν καὶ τῶν λιμνῶν κειμένη ἐστὶν ἢ τε Τρόφεια, καὶ αἶ Κωπαι καὶ ἡ Ἰλη, τὰ τρία ταῦτα πόλεων ὀνόματα ἐκδεχόμενος ὅπου γε ἡ ἡμετέρα διώρθωσις τὴν Τρεφίαν λίμνην λέγει, καθάπερ καὶ τὴν Κηφισίδα. Καὶ πρῶτον μὲν περὶ τῆς γραφῆς, μακρῷ πιθανώτερον γεγράφθαι παρὰ τῷ Νικάνδρῳ Τρέφεια, ἢ Τρόφεια, δηλοῖ μὲν καὶ αὐτὴ ἡ ἀποδοκιμασθεῖσα γραφή (Ἄς τρέφει αἶψ), δηλοῖ δὲ καὶ ἡ παρὰ τῷ Στράβωνι τῶν ἀντιγράφων Τρεφία. Ἐπειτα, οὐδὲν ἀπεικὸς τῇ πόλει Τρεφία καὶ λίμνην παρακειμένην ὁμώνυμον ὑπάρχει ποτέ ἤπερ ἦν ἴσως ἡ νῦν καλουμένη ἐν τοῖς νεωτάτοις πίναξι Λίμνη Θίγγρος (Lac Thingros). Ἡ δ' οὖν Κηφισίς ὀνομάζεται νῦν Λίμνη τῆς Θήβας (Lac de Thebes). — Στ. 22, Ὅς ρ' ἐν Ἰλῆ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ἐ, 708. — Στ. 24, Οὐ γὰρ λίμνην τὴν Κωπαίδα κ. τ. λ.] Ὑπερβατῶς, ἀντὶ τοῦ, Οὐ γὰρ τὴν Κωπαίδα λίμνην. Ὁ δὲ νοῦς, Ἡ παρ' Ὀμήρῳ Κηφισίς λίμνη, οὐχ ἡ Κωπαίς ἐστιν, ἀλλ' ἡ αὐτὴ τῇ Ἰλικῇ καλουμένη.

ΣΕΛΙΔ. 176, στ. 2, Ὡς ἐνιοὶ γράφουσιν.] Ζηνόδοτος ἦν ὁ διατεινόμενος, ὡς εἶδει γράφειν, Ἰθη, ἀντὶ τοῦ, Ἰλη. — Στ. 4, Ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ἐν Λυδίᾳ.] Ἡ Ἰθη πόλις δηλονότι. — Στ. 5, Τρωῶν ὑπο Νιφόντι, ἸΔΗΣ κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ὑ, 385. Καὶ σημειῶσαι, ὅτι ἐνθάδε μὲν συναινεῖ Στράβων τοῖς ἀκολουθῶσι Ὀμήρῳ Ἰθην πόλιν ὑπάρχει ποτέ ἐν τῇ Λυδίᾳ ἰσορηκόσιν ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς (σελ. 504), αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔπος (μετὰ διαφόρου μόντοι γραφῆς, ἸΔΗΣ), ὡς οὐχ Ὀμηρικόν, ἀποβάλλει. — Στ. 6, Ἡ δὲ, Βοιωτικὴ.] Ἡ Ἰλη δηλονότι. — Στ. 11, Ἡ μὲν γὰρ ἐστὶ μεγάλη, καὶ οὐκ ἐν τῇ Θηβαίδι.] Ἀπαξάπαντες οἱ ἐξηγησάμενοι τὸ χωρίον τῇ Κωπαίδι λίμνη προσῆψαν τὸ ἐπίθετον, Μεγάλη, ἀντιδιασαλμένως πρὸς τὴν ἥττονα τὴν Κηφισίδα, τῶν συνδέσμων τὸν δεῦτερον κατασκευαστικὸν εἶναι νομίσαντες τοῦ ἀνωτέρω (σελ. 175) λεχθέντος, « Οὐ γὰρ λίμνην τὴν » Κωπαίδα βούλεται λέγειν. » Ἐπιθετὰ τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα ὑπὸ τοῦ Δουδεῖλου εἰς τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν τοῦδε τοῦ χωρίου (Strab. tom. III, pag. 419 du texte, et pag. 90-101 des Éclaircissements). Καὶ οὐκ ἀπεικὸς ἠπατῆσθαι τοὺς κριτικούς διὰ

τὸ σκοτεινὸν τοῦ χωρίου, εἴτε τοῦ Στράβωνος παρημεληκότος τῆς σαρηνείας, εἴτε τῶν ἀντιγραφίων παραλιπόντων ἕτερά τινα μεταξὺ, δεῖ ὧν ἦν κατάφανέστερον τὸ λεγόμενον. Ὅτι γὰρ ἄτοπόν τι ἂν ἔλεγεν ὁ Γεωγράφος, εἰ τὴν Κωπαΐδα λίμνην μὴ ἐν τῇ Θηβαΐδι, τουτέστι τῇ περὶ τὰς Θήβας χώρα, εἶναι ἔφασκε, καὶ τυφλῶ δῆλον. Οἶμαι δ', ὅτι οὐ ταύτην λέγει, ἀλλὰ τὴν ἐν τῇ Λυδία Γυγαίαν λίμνην, τὴν ὕψερων Κολόην προσαγορευθεῖσαν, ἧς ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 503) μνημονεύσει. Γενήσεται δὲ δῆλον τὸ λεγόμενον, αὐτῶν τῶν Ὀμηρικῶν παρατεθέντων ἐπῶν ὡσπερ γὰρ περὶ τῆς ἐν Βοιωτίᾳ Ἰλῆς (ἦν Ἰθῆν δεινὴ γράφειν ἔλεγεν ὁ Ζηνόδοτος) λέγει, Ἰλιάδ. ε', 708,

Ὅς ρ' ἐν Ἰλῇ ναίεσκε, μίγα πλούτοιο μεμηλῶς,
Λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι,

ὡς παρακειμένης τῇ λίμνῃ τῇ Κηφισίδι, τῇ καὶ Ἰλικῇ προσαγορευομένη, τῆς Ἰλῆς πόλεως· παραπλησίως καὶ περὶ τῆς ἐν Λυδίᾳ Ἰθῆς εἰπὼν (Ἰλιάδ. υ', 508),

Τρώλῳ ὑπὸ νιφόντι, Ἰθῆς ἐν πίονι δήμῳ,
ἐπάγει μετ' ὀλίγα (σίχ. 590),

Γενὴ δὲ τοῖ ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ,

ὡς καὶ ταύτης ὁμοίως παρακειμένης ἐτέρᾳ λίμνῃ, τῇ Γυγαίᾳ. Εἴη οὖν ἂν τοιοῦτος ὁ νοῦς τοῦ Στράβωνος, Ἀμαρτάνουσι οἱ τὴν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Ἰλῆν συγχέοντες τῇ Λυδιακῇ Ἰθῇ, πλὴν εἰ μὴ καὶ τὴν προσεχῆ τῇ Ἰλῇ λίμνην Κηφισίδι, ἢ Ἰλικῆν, τὴν αὐτὴν εἶναι βούλονται τῇ Γυγαίᾳ λίμνῃ, ἢ παράκειται ἢ Ἰθῆ. Ἀλλὰ τοῦτο τελείως ἄτοπον· ἢ μὲν γὰρ Γυγαίη λίμνη μεγάλη ἐστὶ, καὶ οὐκ ἐν τῇ Θηβαΐδι κεῖται· ἢ δὲ Κηφισίς, μικρά κ. τ. λ. — Στ. 12, Ἐκεῖθεν δεῖ ὑπονόμων πληρουμένη.] Εἰ τὰ προσεχῶς τούτοις ἀνωτέρω σημειωθέντα μοι ἔχονται τινος πιθανότητος, διορθωτέον καὶ τοῦτο τὸ χωρίον γράφοντας, Ἐκεῖ τε, δεῖ ὑπονόμων πληρουμένη. Τὸ μὲν γὰρ Ἐκεῖθεν, τουτέστιν ἐκ τῆς Κωπαΐδος λίμνης, πληροῦσθαι τὴν Κηφισίδι, οὔτε τῶν ἀπεδεδειγμένων ἐστὶν, οὔτ', εἴπερ ἦν, καλῶς ἂν ἐνθάδε ἐλέγετο τῷ Στράβωνι· τὸ δ' Ἐκεῖ τε προδήλως ἀντίκειται τῷ, Οὐκ ἐν τῇ Θηβαΐδι, ὡσπερ τὸ Μικρὰ τῷ Μεγάλῃ. — Στ. 15, Ἠδ' Ἰλῆν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 500. — Στ. 19, Ὅ οἱ Τυχίος.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, η',

220. Ἐσι δὲ ΗΔ, ΑΤ, Ὁ Τυχίος, ὅπερ ἔγραφεν ὁ Γερμανὸς ἐξ ΕΔ, ἀποχωρίσας καὶ τοῦ Ὀμηρικοῦ ἔπους. Προσέδηκα δὲ γαί τὸ ἐξῆς τοῦ ἔπους, Κάμε τεύχων.—Στ. 24, Σαφῶς ὅτι ὁ... τοῖς ὀνόμασι τῶν τόπων, τῶν τε ἀξ... χαλεπόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σαφῶς ὅτι... τοῖς ὀνόμασι τῶν τόπων, τῶν τε... χαλεπόν. Καὶ ἔστιν ἡ ἡμετέρα γραφή πληρετέρα μὲν, οὐ μὴν σαφετέρα· πολλὰ γάρ εἰσι τὰ μεταξὺ λείποντα ἐν τοῖς ἀντιγράφοις.—Στ. 25, Φασίν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φησίν.—Ἐν τοσοῦτοις, καὶ ἀσήμοις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐν τούτοις καὶ ἀσήμοις. Πιθανὸν δὲ τὴν γνησίαν γραφὴν γεγονέναι, Ἐν τοσοῦτοις, καὶ τούτοις ἀσήμοις.—Στ. 29, Ἐπειρώμεθα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Πειρώμεθα. Ὅλον δὲ τοῦτο τὸ χωρίον μέχρι τέλους τοῦ κεφαλαίου, κεκολωμένον ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, οὕτως ἀπαρτίζειν ὁ Κασσιδιὸν ἐπειράτο· « Διόπερ καὶ ἡμεῖς ἐκεῖθεν ἐπειρώμεθα τὴν ἀρχὴν τῆς περιηγήσεως λαβεῖν· ἐνταῦθα δ' εἴσαντες τοῦτο, τῷ Ποιητῇ ἀκολουθεῖν θήσομεν, καὶ ἐκείνου φυλάξομεν τὴν ἀρίθμωσιν, προσιδέντες ὅ, τε ἂν χρήσιμον ἢ παραλειφθὲν ἡμῖν, ὑπ' ἐκείνου δὲ παραληφθὲν. Ἄρχεται μὲν οὖν ἀπὸ τῆς Ἰρίας καὶ τῆς Αὐλίδος, περὶ ὧν εἰρήκαμεν. »

ΣΕΛΙΔ. 177, στ. 1, Ἀρίθμωσιν.] ΔΓ (ἀμείνων), Διαρίθμωσιν.—Στ. 2, Παραλειφθὲν.] Ἐκ ΔΓ (συναδούσης τῇ ἀρχαίᾳ Λατινικῇ μεταφράσει, *omissum*), ΑΤ, Παραληφθὲν.—Στ. 5, Ἀνθηδόνος.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν (ἄλλως τε καὶ μαρτυρουμένην ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου), ΑΤ, Ἀνθηδόνα.—Στ. 11, Τῶν περὶ Ὀλυμπον.] Ἦς ἐμνημόνευσεν ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 63). Ἐσι δὲ Μακεδονικὴ πόλις ἡ Ὀλυμπος, καλουμένη νῦν Ἅγιος Μάμας.—Στ. 12, Εἴρηται.] Ἀνωτέρω (σελ. 138) εἴρηκε τοῦτο.—Στ. 14, Σικυωνία.] ΗΔ (συναδούσα οἷς εἴρηκεν ἐν τοῖς πρόσθεν, σελ. 138), ΑΤ, Σικυωνί. — Δε' ἧς ῥέει. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ποταμοί.] ΗΔ (ἦν ἀπεδέξατο καὶ ὁ μακαρίτης Δουδεῖλης), ΑΤ, Δε' ἧς ῥέουσι καὶ οἱ ἄλλοι ποταμοί.

ΣΕΛΙΔ. 178, στ. 2, Τάναγραν.] Ἦν μικρὸν παραγραμματίζοντες, Τάναγραν νῦν κλοῦσι.—Στ. 8, Θέσπειαν.] Ἦς τὰ ἐρείπια πλησίον κεῖται τοῦ νῦν Ἐρημοκάστρου καλουμένου.—Στ. 12, Ἐπίνειον... Κρέουσαν.] Ἦν ἀνωτέρω (σελ. 184) Σαράντι νῦν καλεῖσθαι, κατὰ τὸν Μελέτιον, ἔφαμεν· ἕτεροι μὲντοι οὐ τοῦτο, ἀλλὰ τὸ ἐωθινώτερον τούτου ἐπίνειον, τὸ νῦν ὀνομαζόμενον Κάκος, εἶναι διατείνονται τὴν Κρέουσαν.—Στ. 14, Ἄσκη.] Ἦς τὰ ἐρείπια δεικνύνται ἐν τῷ νῦν

ὀνομαζομένου Νεοχωρίου.—Στ. 19, Νάσσατο κ. τ. λ.] Ἐκ τῶν Ἡσιόδου Ἔργ. καὶ ἡμερ. στ. 639.—Στ. 21, Ἐλικών.] Λικῶνα νῦν καλούμενος καὶ Παλαιοβοῦνα, κατὰ τὸν Μελέτιον· ἐν δὲ τοῖς νεωτέροις πίναξι Ζαγάρα (Mont Zagara) γραφόμενος.—Αὐτοῦ.] Ἐκ τοῦ Γεμίσου Πλήθωνος, ΑΤ, Αὐτῆς. Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον, Αὐτῆ· ἕτερα δὲ, Αὐτή.—Στ. 22, Κατὰ τὸν ὕσατον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὸν ὕσατον.—Στ. 23, Μυχόν.] Τὸν νῦν λιμένα Ἰανίτσι, ἢ Γιανίτσι (Port Gianitzi) προσαγορευόμενον.

ΣΕΛΙΔ. 179, στ. 2, Ἦναι καλοῦσι.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὴν πρώτην λέξιν· τὸ δὲ λειπόμενον κενὸν διάστημα ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀντιγράφων ἀναπληροῦται. Οὐκ ἀπίθανως οἱ κοιτικοὶ, τῶν Ὀλμιῶν, ἄκρας, ἧς ὁ Στράβων ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 135) ἐμνημόνευσε, τοῦνομα ἐξερρήνηκεναι τοῦ χωρίου ὑπειλήφασι· διὸ δεῖν γράφειν φασὶν ἀπαρτίζοντας, Ἦν Ὀλμιάς καλοῦσι. Αἱ δ' Ὀλμιαὶ βροβάρως νῦν Μαλαγγάρα (Cap Malaigara) καλοῦνται.—Στ. 3, Παγάς.] ΗΔ, ΑΤ, Πηγάς.—Στ. 17, Γλυκέρα.] Φρύνη μὲν οὖν, οὐ Γλυκέρα, ἣν ἡ λαβοῦσα δῶρον παρὰ Πραξιτέλους τὸν Ἔρωτα. Ἴδε Πανσανίαν (ἀ, 20).—Θεσπιᾶσιν.] ΗΔ (σημαίνουσα, dans Thespies, ὡςπερ ἠρμήνευσεν ὁ Βρεκιγνῦς. Ἴδε Strab. tom. III, Éclairciss. pag. 115) ΑΤ, Θεσπιεῦσιν (αὐκ Thespiens).—Στ. 19, Θεσπιαν.] ΗΔ, ΑΤ, Θεῖαν.—Στ. 24, Καὶ περὶ τῶν.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸν σύνδεσμον.—Στ. 25, Οἱ τ' ἀμφ' Ἄρμ'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β, 499.

ΣΕΛΙΔ. 180, στ. 5, Φοινικίῳ ὄρει.] Τῷ νῦν, ὡς φασι, καλούμενῳ Μαζαράκι (Mazaraci). Ἴδε τὰς ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ. σημειώσεις.—Στ. 13, Ὠκαλία.] ΗΔ, ΑΤ, Ὠκάλαει.—Ἀλαλκομεναί.] Αἱ νῦν κολοβῶς καλούμεναι Ἐμεναί, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Στ. 14, Κορώνεια.] Ἡ νῦν Καμάρι.—Στ. 18, Πίνδαρος δὲ καί.] Ἐκ ΔΓ, προσεῖληφα τὸν πρῶτον τῶν συνδέσμων.

ΣΕΛΙΔ. 181, στ. 5, Καταλέγει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καταλέγεται.—Στ. 14, Ἄσσ' Ἀθάνα κ. τ. λ.] Κεκολόβεται τὰ τοῦ Ἀλκαίου ἔπη. Τῶν κριτικῶν τις οὕτως εἵκαζε δεῖν τοὺς τελευταίους δύο σίχους ἀναπληροῦν δικιρῆν καὶ τάττειν·

Ἄπαι Κορωνείας ἐπιθ' εὐμενῆς,
Εἶπερ πάροιθεν ἀμφὶ βωμοῦς
Κωραλίῳ ποτχιῶ παρ' ὄχθαις
ἔδυσα. —————